

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta právnická

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE (posudek oponenta práce)

Práci předložila studentka: **Bc. Martina Slaninová**

Název práce: **Veřejný ochránce práv v systému kontroly veřejné správy**

Vedoucí práce: **JUDr. Tomáš Louda, CSc.**

Oponoval: **JUDr. Bc. Peter Brezina, Ph.D.**

1. CÍL PRÁCE (uved'te do jaké míry byl naplněn)

Cílem práce, explicitně uvedeným v jejím úvodu, je „zachytit tento [z kontextu ale neidentifikovatelný] proces a vývoj směřování institutu ochránce od jeho vzniku až k současnosti v kontextu hlubšího zamyšlení nad tím, jaké místo ochránce v systému kontroly veřejné správy zaujímá a může zaujímat[,] a to se zvláštním zřetelem kapelacím [sic!] volajícím po novele zákona o veřejném ochránci práv o posílení jeho pravomocí“ (s. 9-10). Takto formulovaný cíl zřejmě ani splnit nešlo. Autorce se ale povedlo nastínit základní obrysy institutu „ombudsmana“ v kontextu kontroly veřejné správy, a to v různých zemích či jurisdikcích. Tento nástin pak vhodně ilustruje příkladem vlastní zkušenosti s kontrolou prováděnou veřejným ochráncem práv v ČR.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

Obsahové provedení práce prokazuje, že se autorka v dané problematice dobře orientuje. Bohužel však nelze totéž říct o některých základních pojmech a institutech (nejen) správního práva a veřejné správy, které při výkladu používá. Hned na s. 11 tak (bez odkazu na zdroj) tvrdí, že „v širším pojetí“ pojem veřejná správa zahrnuje činnosti uskutečňované orgány všech tří mocí – o tak širokém (a tím pádem vlastně zcela prázdném) pojetí veřejné správy však slyším poprvé. Na s. 15 zase tvrdí (opět bez zdroje), že „s úlohou jednotlivých orgánů veřejné správy [...] je neodmyslitelně spojeno i rozhodování o právech a povinnostech subjektů, které jsou veřejné moci podřízeny“ – pojmovým znakem veřejného práva podle tzv. organického pojetí je přitom naopak rozhodování o právech a povinnostech nepodřízených subjektů. Na s. 16 zaměňuje pravomoci „státu“ za jeho „práva,“ na s. 18 zase za jednu z forem „vnitřní správní kontroly“ označuje „kontrolu vykonávanou správními orgány stojícími mimo hierarchické vztahy, tedy vykonávanou vůči adresátům [sic!] veřejné správy.“ Na s. 31-2 je zase patrné, že si autorka plete Radu Evropy a Evropskou unii (tu první dokonce navíc označuje za „osobu“), potažmo jejich orgány.

Druhým obsahovým problémem pak je to, že na mnoha místech není jasné, odkud autorka daná fakta či tvrzení čerpá – ať už jde o principy dobré správy na s. 29-30, informace o semináři z roku 1993 (s. 36), tvrzení o „desítkách“ odborných článků na toto téma vycházejících v polistopadovém období „ve všech důležitých právnických časopisech“ (s. 39) nebo např. tvrzení o tom, co ukázala praxe, na s. 49. Někdy přitom uvádí vskutku příkrá tvrzení – třeba že „aparát veřejné správy [...] přitahuje lidi s oportunistickým, antisociálním a neefektivním chováním“ (s. 16).

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA

Formální stránka práce bohužel rovněž není prosta chyb, a to i závažných. Na prvním místě je potřeba zmínit nevhodnou práci se zdroji, kdy v mnoha případech nejsou odkazem na zdroj (který je však uveden někde poblíž) označeny ani takřka doslovné citace (v kapitole 4.1 a 4.2 z článku P. Kolmana, v kapitole 4.3 z článku Z. Koudelky, v kapitole 4.4 z článku L. Zítka, jinde jsem to už nehledal). Nejde přitom o plagiátorství, ale pouze o nesprávnou práci se zdroji. Druhou chybou je pak nesprávný formát odkazů na všechny internetové zdroje (resp. zdroje na internetu nalezené), kdy autorka všude uvádí místo autora pouze příslušný server, ačkoli je autor (jako ti tři výše zmínění) z textu jednoznačně identifikovatelný. Článek Z. Koudelky navíc vyšel v „klasickém“ odborném časopisu a na internetu je vyvěšena jenom jeho archivní kopie (ve formátu PDF). U všech internetových zdrojů navíc autorka neuvádí ani rok publikace, i když je na dané stránce uveden (Kolman 2002, Koudelka 2001). Aktuálnost těchto zdrojů pak samozřejmě také neřeší. Zdroj neuvádí také u tabulek.

V tomto kontextu drobnou chybou je pak to, že u všech knižních zdrojů uvádí ve všech odkazech i ISBN, a to za číslem stránky, na kterou odkaz směřuje (což činí odkaz mimořádně nepřehledným), a vlastně úsměvným škobrtnutím odkaz na vlastní seminární práci při vymezování materiálního a formálního pojetí veřejné správy (s. 14). Ten je navíc, podobně jako několik dalších (např. v pozn. 37 na s. 31), formálně nesprávný.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Práce měla (i díky osobní zkušenosti autorky) velký potenciál být prací výbornou. Bohužel ji ale výrazně sráží výrazné nedostatky – terminologické, obsahové, i formální.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ

Která pravomoc v současnosti veřejnému ochránci práv schází nejvíce?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

Dobře (3)

Datum: 9.5.2019

Podpis: JUDr. Bc. Peter Brezina, Ph.D., v.r.